

Styrke, udelukkende bestemt til at opretholde Orden og overholde internationale Aftaler. Jeg synes for mit Vedkommende ikke, at disse Udtalelser er i Overensstemmelse hverken med disse Forslag eller med Udtalelser, som kommer frem fra socialdemokratiske Politikere, naar de kommer ud og taler til Vælgerfolket.

Det er rigtigt, at i Pagten er der ikke fastsat bestemte Regler for vor Neutralitetsvagts Størrelse; med Hensyn til militære Spørgsmaal, militære Sanktioner har vi ingen juridisk Forpligtelse. Men jeg vil citere en stor Politiker, der angaaende Definitionen: juridiske eller moralske Forpligtelser, har sagt, at de moralske Forpligtelser for ham var dem, man i særlig Grad maatte tænke paa og føle sig bundet af.

Vi har jo forpligtet os til loyalt og effektivt at haandhæve Forbundspagten. Jeg skal i denne min Tale ikke citere andet, end hvad der staar i Artikel 10 i Forbundspagten. Artiklerne 8 og 16 har stadig været Genstand for Omtale her, men i Artikel 10 staar der: „Forbundsmedlemmerne forpligter sig til at anerkende og beskytte mod Angreb udefra alle Forbundsmedlemmers territoriale Integritet og bestaaende politiske Uafhængighed. I Tilfælde af et saadant Angreb eller i Tilfælde af nogen Trusel eller Fare for et saadant Angreb skal Raadet overveje de Midler, med hvilke den heromhandlede Forpligtelse kan opfyldes“.

Den nuværende Regering har skrevet under paa, at vi loyalt og effektivt vil haandhæve Forbundspagten, og samtidig fremsætter man disse Afrustningsforslag, der i Virkeligheden betyder, at man ingen Verdens Ting vil gøre. Det er mig ubegribeligt, at Regeringen kan paatage sig Ansvaret for en saadan Handlemaade. Det bliver stadig fremhævet, at hvad det økonomiske angaar, dér vil man være med, man vil nok betale, men eventuelt sætte Livet ind for vor Selvstændighed, det overlader vi til andre. Det er jo Meningen med disse Forslag, og jeg forstaar ikke, at man overhovedet kan fremsætte saadanne Forslag her for dette høje Ting.

Som jeg allerede har udtalt, har vi med den største Glæde modtaget Budskabet om, at der skulde afholdes en Nedrustningskonference i 1925, og det var meget naturligt, at Udtalelserne af de to Statsministre, Mac Donald og Herriot, blev refereret i Verdenspressen. Man var næsten ved at drive Afguderiet med Mac Donalds Navn. Det var en socialdemokratisk Statsminister. Men i dette Øjeblik er han gaaet af, og vi

har faaet en konservativ Regering i England. Hvor hurtigt kan Verdensbilledet ikke skifte!

Skal det blive til noget med Freden, med Folkeforsoningen, med det internationale Samarbejde, saa maa det ikke være enkelte Partier, men det maa være de betydende Partier i alle Nationer, som er gennemsyret af Fredsvillie, af Trangen til Folkeforsoning og til at gøre det internationale Samarbejde mere og mere intimt under de mest solidariske Former. Derfor er det rigtigt — og jeg vil antage og haabe, at det fremdeles maa blive Coutume —, at der, naar vi sender delegerede til Folkeforbundsmøderne i Genève, sendes delegerede fra alle de store Partier, saaledes at vi er orienteret fra alle Partiers Side.

Hele Verdensbilledet er paa en Maade skiftet ved, at der er foregaaet dette Regeringsskifte i England. Man ved ikke, om Konferencen vil blive afholdt. Man ved ikke paa det nuværende Tidspunkt, om den nuværende engelske konservative Regering vil være med til Nedrustningskonferencen. Men selv om der kommer en saadan i Stand, og selv om der kommer Resultater af en saadan, kan vi dog ikke vente eller tro, at der saa er Fred og ingen Fare.

Man maa huske paa, at der er store Lande, som staar udenfor Folkeforbundet. Tænker man sig nu, at der udbryder en Konflikt, efter at vi har afvæbnet — vi tænker os altsaa, at Forsvarsministeren har faaet sin Villie og har faaet sine Forslag gennemført, og Landet altsaa ligger aabent —, saa er det jo Meningen, at man, naar en Forbundsstat angribes af en Magt, der staar udenfor, øjeblikkelig skal afbryde den økonomiske Forbindelse med den paa-gældende Magt. Det sker ganske automatisk, og det er alle, ogsaa Radikale og Socialdemokrater, villige til at gaa med til. Men hvad vil det sige? Det vil sige, at der i Virkeligheden er indtraadt Krigstilstand med det samme. Jeg tror ikke, det vil blive taalt, at en ensidig Begunstigelse med Hensyn til Varer vil blive taalt, i alt Fald har vi fra Verdenskrigen Erfaring for, hvorledes de to Stormagter, Tyskland og England, vaagede over, at Varerne ikke ensidigt blev sendt til det enkelte Land, men krævede, at man foretog en passende Fordeling mellem de to Lande, hvad vi ogsaa gjorde. I det Øjeblik vi — hvad vi er forpligtet til som Medlemmer af Folkeforbundet — fuldstændig afbryder den kommercielle og finansielle Forbindelse med et Land, i samme Øjeblik er vi temmelig